

griben, som derved vil finde Sted i Lønnings- eller Kontorholdsforholdene for vedkommende Embede, gjør, at efter min Opfattelse en saadan Ordning helst bør ske ved Lov. Det andet Punkt, som den meget ærede Minister omtalte, var det, at der allerede var foretaget en Besparelse i de Udgifter, som Oppehøvelsen af Indtægterne ved Kronborg Amtstue hidtil har medført, en Besparelse, som den ærede Minister angav til c. 2,500 Kr. Det er nu Forslagstillernes Mening, at med al Anerkendelse af denne Besparelse vil en ikke ubetydelig større Besparelse kunne tilveiebringes, naar Forholdet bliver Gjenstand for en endelig Ordning, end ved den foreløbige Ordning; thi det er meget naturligt, at det kan være vanskeligere for Ministeren at faae en Mand til at paatage sig Forretningerne under en midlertidig Ordning, og at den, der paatager sig dem, netop paa Grund af Midlertidigheden kræver et større Vedlæg for sit Arbejde, end naar der bliver Spørgsmaal om en endelig Ansættelse. De Beløb, som ere anførte her, saavel til Lønningsforbedring for Frederiksborg Amtsforsvalter som til Lønning for den Skovkasjerer, der nu foreslaas ansat, ville i Alt beløbe sig til en Sum af omtrent 8,400 Kr., og naar man anslaaer de hidtilværende Indtægter ved Kronborg Amtstue til c. 13,000 Kr., vil altsaa Forslaget medføre en Besparelse af 4,600 Kr. Dette svarer omtrent til det Beløb der tilsigtedes bevaret ved Folkethingets Forslag paa Finansloven i Fjor. Men iøvrigt er jeg ikke paa nogen Maade uenig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at Forslaget paa Finansloven ifjor paa ingen Maade i og for sig berører det Forhold, som her foreligger. Gint dreiede sig nemlig om Vilkaarene for en Konstitution, dette dreier sig om en endelig lovlig Ordning. Dersom alle disse Beløb, som findes opførte i Lovforslaget, ville findes at være rimelige, og som sagt, jeg gjentager det, jeg tror ikke, de kunne anses for at være for lave, saa vil en saadan Besparelse, som jeg nævnte, kunne naas, og vi ville altsaa komme noget yderligere frem paa den Vej, som den ærede Minister allerede er flaaet ind paa. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har rettet et meget indgaende Angreb paa det foreliggende Lovforslag, saavel hvad dets Indhold angaar, som med Hensyn til dets formentlige Forbindelse med Finansloven saant endelig med Hensyn til selve dets Fremkomst i dette Dieblif. Jeg skal overlade til det ærede Medlem de Antydninger om et Mellempartis Standpunkt, som han fandt Grund til at fremkomme med. Jeg tror ikke, at der er givet nogen Anledning til disse, men jeg vil derom kun sige, at jeg ikke er entg med det ærede Medlem i den Betragtning, som han syntes at gaa ud fra, nemlig, at i samme Grad, som Landsthinget skulde være tilfreds med Forslaget, skulde Folkethinget føle sig

utilfredsstillt. Gaar man ud fra en saadan Forudsætning som Grundlag for hele sin politiske Opfattelse, skjønner jeg ikke rettere, end at dermed er vor nuværende Forsætning umulig. Er det saa, at man vil bygge paa Grundlag af den nuværende Forsætning og i alt Fald alvorlig bestrebe sig for, om det er muligt, at bygge noget Godt op paa dette Grundlag, maa man gaa ud fra, at det vil være muligt at tilveiebringe Forslag, der i Form som i Indhold kunne være, ganske vist ikke fuldt tilfredsstillende for nogen af Rigsdagens Partier, men dog i tilstrækkelig Grad tilfredsstillende. Det ærede Medlem mente, at vi ved dette Forslag havde bevaret for Folkethinget Skinnets, for dets Modstandere Virkeligheden. Jeg giver ikke det ærede Medlem Ret deri; jeg er fuldstændig paa det Rene med, at vi i det Forslag, vi have tilladt os at fremlægge, ikke have fastholdt ethvert af de Punkter, som Folkethinget tidligere har hævdet. Det er fuldstændig rigtigt, men jeg maa for mit Vedkommende ganske vist betjende, at jeg ikke i den Grad, om jeg saa maa sige, driver Afguderiet med en Folkethings-Beslutning, at den skulde være fuldstændig uomstødelig under alle Vilkaar. Men at det skulde være Skinnets, der var bevaret for Folkethinget, det tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i. Det er i alt Fald den Virkelighed, der er bevaret fra Folkethingets Standpunkt, som er tilfaldet ved Loven af 2den Juli 1870. Man kan stride om, hvorvidt den Bestemmelse, som indeholdes i Lov 2den Juli 1870 om Amtsforsvalternes Lønning, i og for sig er heldig, om den er mere Skin end Virkelighed, men det Standpunkt, som Lov 2den Juli 1870 har angivet, og som jeg fremdeles i Mod-sætning til den ærede Minister gaaer ud fra, var Lovens Forudsætning, at der kun fremtidig skulde blive een Amtstue i hver Amtsraadskreds — den Virkelighed er bevaret ved dette Lovforslag. Og der er endvidere bevaret dette, at den Maade, hvorpaa Loven eller rettere den Tanke, der ligger i Loven, er bleven gennemført baade, for den ud- tom og ogsaa senere, stemmer fuldstændig med, hvad her er foreslaaet, idet man saavel ved Nedlæggelsen af Odsherreds Amtstue som ved Ny- skjøjings, Ringkjøbings, Hørsholms og Tryggevaldes er gaaet ud fra det Samme, at der paa de paagældende Steder vil vedblive at være ansat en Mand under en en eller anden Form, som kan varetage samtlige tidligere Amtstueforretninger. Og naar det ærede Medlem sagde, at der var en væsentlig Forskel mellem, hvad her indeholdes, og hvad der indeholdes i saadanne tidligere Love med Hensyn til de Vilkaar, en saadan Fiktion er undertastet, har det ærede Medlem heller ikke Ret deri; thi ganske vist staar der i disse tidligere Love kun anført et mindre Honorar, et Honorar af indtil 1,800 Kr. for dette Arbejde foruden Portoudgifter, men det ærede Medlem glemmer, at Lønningsloven af 2den Juli 1870 forbe-